

Obrazovka - továrna na idioty

- CZ24 News | 3. června 2021

Mnozí určitě slyšeli o tom, že různé přístroje využívající wi-fi mohou vyvolávat nemoci. Ale také mnozí tomu nevěří. Přitom je však mnohem větší nebezpečí, které vyplývá z používání těchto přístrojů.

Kniha Michela Demurgera, doktora neuropsychologie, vydaná v létě roku 2019, se ve Francii stala bestsellerem a vítanou příručkou pro rodiče dětí na základních školách. Kniha o dopadu nových technologií na vývoj mladší generace přináší docela strašidelné výsledky.

Autor knihy vychází z prostého faktu: Za poslední dvě desetiletí neustále klesal inteligenční kvocient (IQ) mladých lidí, zatímco za všechna léta dvacátého století, která uběhla od vzniku tohoto konceptu se IQ neustále zvyšovalo. Pokles inteligence ukazují mnohé studie provedené v západních zemích. Například ve Finsku a Norsku je stanovení koeficientu IQ dokonce povinné pro vstup mladých lidí do armády, to znamená, že testování se provádí ve velkém měřítku.

A pokud se dříve věřilo, že vědecký pokrok by měl být doprovázen nárůstem lidské inteligence – to je usnadněním a zlepšením životních podmínek, zvýšením úrovně vzdělání – nyní to již mezi vědci zdaleka není neměnná pravda. Od roku 2000 průměrné IQ mladých lidí ve vyspělých zemích postupně klesá. Francie není výjimkou: od roku 1999 do roku 2009, to je za pouhých deset let, kleslo průměrné IQ Francouzů o 3,8 bodu.

Vědci si položili otázku: **Jaký je důvod poklesu mentálních schopností mladých lidí?**

Jako odpověď je obvykle uvedeno několik faktorů. Nejprve se uvádí faktor prostředí. Mnoho studií ukazuje negativní účinky znečištěného ovzduší a potravin na vývoj mozku dětí.

Existuje řada lékařských studií prokazujících škodlivé účinky těžkých kovů (olovo a rtuť) v mozku

dítěte nebo endokrinních disruptorů (pesticidů, polymerů, endokrinní disruptory někdy nazývané hormonálně aktivní látky, je označení pro exogenní látky, které účinkují jako hormony a narušují fyziologické funkce) používaných v zemědělství a chemikálií pro domácnost na mozek dítěte.

Říše zábavy

Faktorem, o kterém se však v poslední době stále více hovoří, je účinek všech druhů „obrazovek“ na vyvíjející se mozek dítěte. Obrazovkami se rozumí televize (sledování, kdy dítě zůstává pasivním) a nejrozličnější „interaktivní“ pomůcky: herní konzole, chytré telefony a tablety.

Neuropsycholog Michel Demurger, PhDr., uvedl negativní dopady dlouhodobého sledování obrazovek dětmi. To je zpoždění ve vývoji řeči u nejmenších, problémy s motorikou, poruchy paměti, špatná koncentrace, poruchy spánku, snížená kreativita myšlení a různé emoční poruchy (deprese, agresivita a sklon k závislostem). A co je to nejhorší, už se to nedá moc napravit!

Jak vysvětluje Michel Demurger, studium tohoto problému začalo již dávno, dlouho před příchodem chytrých telefonů a tabletů. První studie se zaměřily na čas, který děti tráví sledováním televize. Poté se vědci pustili do problému distribuce počítačových her. A pokaždé, podle Michela Demurgera, dospěli vědci ke stejným výsledkům: *Čím více času strávilo dítě před obrazovkou, tím výraznější byly negativní důsledky.*

Francouzský neuropsycholog ve své knize „Factory of Screen Idiots“ vysvětlil známý fakt: Neustálé používání obrazovek vede ke snížení IQ u dětí. Čím nižší je věk dítěte, tím silnější jsou jeho negativní důsledky, uvedl v rozhovoru pro Le Quotidien.

„Všechno záleží na věku. Do šesti let používání obrazovek nemá žádné pozitivní účinky. Existuje však mnoho studií, které ukazují, že děti do šesti let, které používají obrazovky již po dobu 10-15 minut denně, mají negativní důsledky ovlivňující jejich vývoj. Čím dříve děti získají přístup na obrazovky, tím větší závislost se u nich vyvine později v životě. Žádná ze studií neprokázala pozitivní účinek používání obrazovek dětmi mladšími šesti let, všechny studie zaznamenávají pouze negativní.“

Totální hloupost

Jak poznamenává Michel Demurger, k rozvoji řeči a mentálních schopností u dětí dochází v procesu živé komunikace:

„Samozřejmě musíte držet krok s dobou, ale náš mozek tomu není přizpůsoben, byl vytvořen v éře neandertálce. Jak to funguje: Pokud mi dáte informace přímo, můj mozek odpoví a jeho neurony začnou fungovat. Pokud dostanu informace z obrazovky, pak neurony nebudou reagovat – nebo budou, ale mnohem méně. Řeknete-li malému dítěti název barvy, například „zelená“, třikrát s názorným příkladem, naučí se toto slovo. Stačí mu to. Pokud ale uslyší stejné slovo z obrazovky, pak podle různých studií potřebuje dítě dvacet až šedesát opakování, aby se naučilo pro něj nové slovo. Jinými slovy, náš mozek je navržen tak, že potřebuje přímou komunikaci s lidmi i s tou interakcí okolního prostředí. Evoluce ho tak vytvořila. Pro děti je zásadní komunikovat se skutečnými lidmi. V pozdějším věku je to samozřejmě také důležité. Ve skutečné komunikaci mozek zpracovává informace jinak, než když je přijímá z obrazovky. Zapojují se jiné oblasti mozku. K vývoji jazyka dochází během konverzace. Když jsou všechny obrazovky v domě vypnuté, dítě uslyší asi tisíc slov za hodinu v průměru. A pokud dítě sedí před obrazovkou, mluvíte s ním asi 100–150 slov za hodinu.“

Zároveň bylo prokázáno, že kognitivní vývoj (Prostřednictvím kognitivních funkcí člověk vnímá svět kolem sebe, jedná, reaguje, zvládá různé úkoly) závisí na počtu slov „přijatých“, zejména v raném věku. “

Ve vyšším věku vede neustálé používání obrazovek ke snižování školních výsledků studenta. Kromě vlivu na IQ vyvstává další problém: Děti se před obrazovkami pohybují jen málo, což vede k obezitě.

„Aby se dětský mozek vyvíjel normálně, potřebuje klid. S neustálým hlukem se rozvíjí hyperaktivita a problémy se spánkem a koncentrací. Kromě toho používání tabletů a smartphonů rozvíjí návykové chování – to znamená, že nás učí kultuře neustálé zábavy: při používání počítačových her se v mozku neustále aktivuje systém kompenzace a potěšení, bez kterého dítě následně nemůže delší dobu duševně vydržet,“

vysvětluje Michel Demurger (v podstatě je to to velmi podobné, jako u dospělých, kteří používají narkotika jakéhokoliv druhu, kdy při další dávce potřebuje dospělý ke stejnému uspokojení vyšší dávku, jen s tím rozdílem, že „obrazovka“ uspokojuje jen při „dívání se na ni“, vypnete „obrazovku“, vypnete uspokojení, proto často můžete vidět u mladých pocit nekonečné nudy, když odloží nějakou tu „hračku s obrazovkou“).

V souvislosti s hrozícím nebezpečím „totální hlouposti budoucí generace“ doporučuje Michel Demurge dětem do šesti let vůbec neposkytovat přístup k chytrým telefonům a tabletům. Podle jeho názoru mohou žáci základních škol tyto gadgety (jsou to přece de facto pouze hračky – uvědomte si to! a to bez ohledu na co a jak to vy využíváte) používat až maximálně půl hodiny denně a starší děti – ne více než hodinu denně. Zároveň ve Francii existují statistiky, podle nichž teenageři tráví před obrazovkami až sedm hodin denně.

Zdroj: [RFI](#)

Samozřejmě, že „čistě oborový“ vědecký přístup nemůže být takový, jako si mohu dovolit zde já, když „pouze“ předávám dále informaci a mohu tak upozornit na to, že pokles IQ nutně má mnohem širší příčiny, než jen zde výše uvedené. Souvisí s celkovou degradací samotného procesu úrovně vzdělávání, „nuceným“ předčasným pohlavním životem, a že by to až tak souviselo s životním prostředím není jisté, protože ve dvacátém století se všude po Evropě ještě „klasicky“ vyrábělo téměř vše, to i ocelárny jely na plný výkon a uhelné elektrárny i komíny domů čoudily o sto šest, ale IQ stoupalo neměnně, nemluvě o ostatních znečištěních životního prostředí. Pokud bychom vzali za své tu myšlenku, že teď je životní prostředí stále špinavé, či dokonce horší než dříve, pak nedává smysl zase „ekologická“ politika EU, ne?

Důležitá je také forma výuky, kdy bylo dokázáno, že při klasické výuce bez úlev, tak jak probíhala např. u nás do cca roku 1990, roste celková úroveň absolventů v průměru o 2 až 3 % ročně, ale hodnocení podle výsledků testů způsobuje, že studenti, žáci nejsou schopni se vyjadřovat jak ústně, tak písemně a jejich úroveň klesá mnohem rapidněji. Víceméně se pak zkoušky mění v uhádnutí správné možnosti odpovědi při testech. Podle principu „to mi něco připomíná“...

Tak jako ostatně vždy, problém tak nemá jednoduché řešení při hledání JEDNÉ jediné příčiny, protože to bude, a musí být, souhra mnoha faktorů nejen těch výše uvedených. Mezi nimi je i chování těhotných žen a vlivu na ně stravy a prostředí, případně i vliv jejich vlastních škodlivých návyků pro plod. Dále je stále evidentnější vliv umělého vyvolávání strachu ze všeho kolem sebe. Ostatně to může příkladně ilustrovat i nynější stále ještě „pandemie“ se svým strachem o zdraví a dálková digitální výuka pomocí internetu. Rovněž mezi to můžeme směle zařadit i takové jevy jako snaha

dnešní společnosti především mladých bavit se za každou cenu, teď a hned, protože zítra je pozdě, a to i v tom případě, že už lidé mají děti. Dnes je velká snaha využívat co nejvíce „obrazovkové“ vzdělávání a bylo jasně dokázáno, k čemu to vede. Pak je jasné, že degradace nejen vzdělávacího procesu je zcela úmyslná záležitost.

Dalším důvodem, a to zákonitým výsledkem evoluce kapitalismu, je nutnost „vychovávat spotřebitele“, když už bylo nutné bojovat proti Sovětskému svazu a socialismu ústupky vůči vlastním obyvatelům, kterým pak muselo být poskytnuto „na čas“ nejen kvalitnější a lépe dosažitelné vzdělání, možnost nákupu zboží a samozřejmě – pro kapitalismus bohužel – i třeba delší dovolenou a zkrácenou pracovní dobu na osm hodin. Tato výchova zombie spotřebitele má své vnitřní zákonitosti a jasné výsledky. Ty můžeme vidět kolem sebe.

A teď si to dejte do souvislosti se vzorem „demokracie“ USA, kdy poslední minimálně tři po sobě následující prezidenti této země prohlašovali, že je nutné, aby se žáci naučili číst a psát do celkového rozmezí jejich slibů do 10 – 14 let! Ukazuje se však na základě vědeckých výzkumů mimo jiné, že číst a psát se děti musí naučit ve správném věku, aby to pro ně bylo automatické a podvědomé, a hlavně přirozené, protože v amerických školách se opoždění ve výuce psaní ani čtení nedaří již nikdy dohnat. Ostatně pak vzniká otázka, co se pak mají v takovém případě děti učit do těch zhruba dvanácti let? Není tajemstvím, že „méně nadaní“ žáci v USA jsou často nuceni se – jen malinko přehnaně – věnovat třeba půl roku koni. Studují jeho fyzickou podobu, chůzi i běh, krmení, kreslí jej atd. Zdánlivě nic špatného, ale když děláte jen jedno, pak se nevěnujete mnoha dalším důležitým učebním látkám, které je pro kvalitní vzdělání nutno probrat a vyložit prostě včas, nebo to má pak zásadní následky pro celkovou úroveň vzdělanosti populace. I proto měla a má Amerika takové dlouhodobé problémy s dostatkem vlastním vysoce kvalifikovaných pracovníků všech oborů a profesí.

U nás také existuje „hnutí“ (vzpomínáte si ještě, že to probíhalo za „silné“ účasti studentů i těsně před vypuknutím koronaviru? A že to bylo nesporně jedním z důvodů, že proti Babišovi vystupovalo dost studentů „sluníčkářů“?), které požaduje vyloučit povinné zkoušky z matematiky pro všechny, že prý to v mnoha oborech nevyužijí (nic nového, tohle se děje po celém tzv. „civilizovaném“ světě). Budiž, pak bych takovým výplatu vydával v jedné padesátikoruně a jedné tisícikoruně, což pak dělá podle „nové matematiky“ rovných 501 000 Kč, ne? A studentům a žákům bych připomněl, že škola není v žádném případě pro jejich zábavu, ale pro jejich přípravu na život. Nechceš se učit? Pak jdi zametat rovnou ulice a hotovo. Hlavně nepřekázej a za svůj osud poděkuj sobě i rodičům. Uvolníš místo těm, co se skutečně chtějí něco užitečného naučit.

Nakonec uvedu ještě jeden příspěvek z diskuse na [zdroji článku](#), který předává osobní životní zkušenost jednoho čtenáře:

Oles Koltsov 22. dubna 2021 v 22:07

Dcera 2005 Vyrostla bez televize, bez počítače do 4 let (od 4 let kreslené seriály pro děti přes počítač). Dcera chtěla poslouchat knihy. A protože děti rádi poslouchají některé knihy několikrát, naučila se rychle si zapamatovat informace. Klidně se učí texty s vnějším hlukem (ve škole o přestávce) a vždy podává vynikající výsledky. Dva měsíce před narozením nejmladší dcery v roce 2013 se doma objevila televize. Nejmladší dcera nechtěla poslouchat knihy, které jsem četl. Zapamatování čtyřverší je pro ni mučením. Když jí bylo téměř pět let, televize se přestěhovala do otcova pokoje a dítě pak velmi zřídka sledovalo dětské seriály. Po měsíci, kdy přestala tyto seriály sledovat, dcera začala prosit, aby se jí četlo, ale schopnost zapamatování nebude nikdy stejná jako schopnost nejstarší dcery.“

Problém má však ještě jednu stránku, kterou elity nechtějí slyšet. I přes velkou snahu zajistit pro své potomky kvalitní výuku, klesá i úroveň absolventů prestižních škol. A to ve svém důsledku vede i k degradaci samotných elit. I když děti elit mají často zakázáno používat hračky s obrazovkou ve školách vůbec. Jejich degradace je stejně nevyhnutelná, jako případná degradace celé společnosti. Už jen proto, že nebude kdo by je učil na stále rostoucí úrovni. Pominu fakta, že elitní vzdělávání elitám nezajistilo ani dosud nic moc, kromě získání patřičných známostí navíc. Zářným příkladem mohou být i někteří američtí prezidenti, jako známý „vtipálek“ G. Bush mladší.

Zdroj: <https://outsidermedia.cz>